

за длѣжности-ты, кой-то трѣбва да изпълнява като порасте. Слѣдъ нѣколко години само то трѣбва да ся храни. За това има нуждж отъ тѣлеснѣ силѣ, нѣ то е безпомощно; то е заобиколено съ блаженства, кой-то могатъ да ся придобиятъ само чрѣзъ познаніе; нѣ то е просто; то ще бжде обиколено съ искушенія на кой-то може да ся противи само чрѣзъ нравственны обученія; нѣ еше нѣма нравственны правила.

Нека да изяснимъ всичко това само чрѣзъ единъ примѣръ — Да земемъ кой да е отъ занаяты-тѣ, или званія-та и да разсѣдимъ какъ ще го работи едно седмаче и годиначе дѣте, или какъ то можеше да ся подържа отъ гладъ, или да ся поминува чрѣзъ употребленіе-то на тоя занаятъ. Отъ тоя примѣръ явно е прочее че дѣте-то въ дѣтинство-то си има нуждж отъ прѣхранваніе и отъ едно длѣговрѣменно възпитаніе чрѣзъ кое-то може да ся обучява за изпълненіе-то на длѣжности-тѣ кой-то трѣбва да изпълнява като пораснува. Ные всички смы пріели това възпитаніе и обученіе или другоаче сега нещяхме да смы живи. Така и ный смы длѣжни да имамы сжщѣ грыжѣ за онѣзи, кой-то дохождатъ по насъ.

Сега отношеніе-то на родитель-тѣ и на чядо-то иде точно спорѣдъ тѣзи състоянія. Родитель-тѣ има силѣ, мъдрость, опытность, и желаніе да ги употреблява за благополучіе-то, а особно за възпитаніе-то на дѣте-то; а дѣте-то е слабо, просто, неопытно, и изложено, чрѣзъ естество-то да ся облѣга и прѣдава на управленіе-то на родитель-тѣ.

За това длѣжности-тѣ на родитель-тѣ могатъ почти всички, да ся съдържаватъ въ самж-тѣ думж възпитаніе; и неговы-ты правдини ся простиратъ до всяко нѣщо, кое-то, въ кой да е начинъ е потрѣбно за да ся изпълни тая длѣжность.

Длѣжности-тѣ на родители-тѣ заключаватъ слѣдѣщи-тѣ нѣща:

1. Прѣхранванія и други подържанія. Родитель-тѣ е длѣженъ да храни и да обличя дѣте-то си, догдѣ достигне до тѣжъ възрастъ въ кож-то то е възможно съ добро прилѣжаніе да подържа себе си. А до колко трѣбва да ся иждивява за това подържаніе родители-тѣ трѣбви сами да сждатъ. Неразумно е за единъ родитель да учи дѣтца-та си въ